

למען עושה

עלון ת"ת תשפ"ב

משנת רבינו דב
אהרן לב שליט"א

ק"ח
ר' יעקב
עזרת התלמידים

ת"ת שע"י ישיבת הנגב - שחר שכיר

זכר העורק

כארבע שנים זיכני הזורא ליישב בכיסא העורק ולכתוב טור זה. בישיבת שכ"ש לערוך עלון זה לפתע תוכן וכנגד זה הזמור, לדברכן לאסוף וכנגד זה לפרטן ללמוד בשעות הקשות של ימי הפורים.

לערוך ארבע שנים עלון. זה להיחשב לעולם שלם של כישרונות מזוכים, שלא תמיד אנחנו יודעים להשים לב לתכונות הזכורות שבהם שאינם נלעים לעין, כמאמרם ז"ל אל תסתכל בקנקן אלא במה שיש בו, ממילא כשקוראים את העלון, לא תמיד מבינים את סוד הכותב וכוונת המסור, אי לכך ובהתאם לצאת אין להוציא דברים מהקשרם. אין שום כוונה לפגוע אלא רק לשמח את הלבבות להכניס ללב הקוראים את השיחות עם הרבנים שלא בנמצא כל יום בעירק לראות את הישיבה בזווית שונת.

לאחר ארבע שנים של עבודה עם אין ספור בחורים שכותבים ועורכים, והכל למען עוד ת"ת מוצלח. ועוד קצת שמחה, עוד אחדות, עוד חשיפה לחיים הפנימיים בתוך הישיבה.

התודה והברכה לכל העורכים הראשיים מכל השנים הבה"ח משה חיים רוב והבה"ח ישראל גוטליב שגשו לעלות כימים בת"ת תנאים ובחוסר משאבים והכל שלא ע"מ לקבל פרס.

ברצוני לאחל מכל טוב לעורק הלשוני בשלושת השנים האחרונות שתרם מזמנו למען לא יכשל ללשונו הבה"ח דוד פרקס נ"י.

ועוד אשגור מל"ט לבה"ח אלחנן אליהו נ"י שתרם מזמנו היקר במסירות נפש לא רק בעסקי העלון אלא בכל תחום שפניתי לעצרתו אפ' ביום אירוסיו תרם רבות למען הת"ת.

וברצוני להודות באופן אישי לכל העורכים והכותבים והעוזרים בכל דרך שהיא ולאחל לכולם שבצרת ה' זכות זו תצא להם לעד.

למען עשה: כי בצצם היום אתה עושה לו אחר הוא עושה לך

כל העמל בארבע שנים האחרונות על הזאת העלונים לת"ת והעבודות הכל למען עשיתי שצוד חיוך יעלה על השפתיים. וכשעני קולטות שהנה עוד בחור נהנה מתמונה או הברקה זה גם למעני ולא רק למענך

לכם תמיד ב.מ.ר.

דבר ראש הת"ת

ידוע הסיפור, שנתפרסם לאחרונה, על יהודי חרדי באחד מערי חו"ל, שהישיבה הסמוכה למקום מגוריו היתה סמוכה לבנין רב קומות, ומעל לבנין התנוסס לו בגאון שלט פרסומות דיגיטלי רב מימדים, המשוויך לחברת פרסומות ענקית על פני היבשת. בבוקרו של יום בהיר, עת עמד הוא בכניסתו לישיבה, אחזה עינו את שלט הפרסום, והנה מופיעה בו תמונה של תועבה ענקית ומעוררת תחושת קבס. עמד היהודי ואמר לעצמו, כי לא שייך שממול ישיבה קדושה, אל מול פני החמד הטהורות היוצאים ושבים אל מקום לימודם, לא שייך כי יחזו עיניהם הקדושות בתמונה שכזו.

ישב היהודי עם עצמו, והחליט, כי למען הקדושה וטהרת המקום, הינו מוכן להשקיע מכיסו הפרטי ואפי' ממון רב ע"מ לבער את הנגע. התקשר לחברת הפרסומות, ושאל, האם יוכל לפרסם מודעת פרסומת בחברת פרסומות זו, אך הינו מעוניין דוקא בפרסום במקום מגוריו, דהיינו, בשלט פרסום הנ"ל. השיבו לו מטעמם, כי שלט פרסום זה כבר תפוס. התעקש היהודי, ושאל האם שיווק תמונה במקום זה ע"י החברה שפרסמה את התמונה הינו בדוקא על מקום זה, או שיוכלו להזיז את התמונה למקום אחר והוא יפרסם באיזור הישיבה. לאחר שבקש וחזר ובקש, הסכימה החברה לכך שיפרסמו את תמונת התועבה הנ"ל במקום אחר, והוא יוכל, בתשלום מראש כמובן, לפרסם את פרסומתו במקום זה.

סיכם עמם היהודי הנ"ל על כך שהוא מפרסם שם פרסום למשך 90 יום, כמנין זמן הפרסום המקובל, כך שלא תתפרסם שם התמונה אשר בשלה כל הסער. כששאל לסכום שצריך לשלם, כמעט ונתעלה. \$300,000! חשב היהודי והחליט, כי למען קדושת המחנה, למען ציבור בני התורה באיזור, הוא מוכן לשלם ולהקריב מהונו למען הכלל.

כשנשאל ע"י חברת הפרסום, את מה הוא מעוניין לפרסם, אמר להם שהוא אינו יודע. הם לא הבינו איך זה יכול להיות, זה מעולם לא קרה להם, שמישהו ישגע אותם על פרסום במקום מסויים, ואין לו מה לפרסם. אמרו לו שיאמר להם במהירות את מה הוא מפרסם, כי אינם רוצים להשאיר את שלט הפרסום ריק.

בהברקה של רגע, אמר להם, תשימו בשלט הפרסום 'היכוננו', ומס' הימים של הפרסום. כלומר, היום תפרסמו – היכוננו, 90 יום נשארו, למחרת, היכוננו 89 יום נשארו וכן הלאה. כך אמר, וכך עשו.

עברו הימים, חלף יום יומיים, שבוע ושבועיים, ואף חודש וחודשיים. היהודי כבר כמעט שכח מהענין, חוץ מזה שכל יום בכניסתו וביציאתו מהישיבה, ליבו שמח בקרבו על הזכות העצומה שעשה עם הציבור, ובכך יש לו את זכות הרבים.

אך לא כך היו הדברים כלפי תושבי המקום, הלכו, שלא היו רגילים בסקרנות והמתנה לאורך זמן רב כ"כ. הלכו החלו להתעניין מה הוא הדבר אליו הם 'מתכוננים' כ"כ, ומה הולך להיות בסיום הקמפיין. החתעניינות הלכה וגברה, ונשמעה למרחוק. כשהשיח הציבורי הלך וגבר בעניין, החלו חברות פרסום גדולות ומובילות להבין כי יש כאן פוטנציאל עצום להרוויח, והחלו לרחרח מי העומד מאחורי פרסום זה. לאחר בדיקה רחבה של כמה מבעלי החברות באיזור, הצליחה חברת קוקה-קולה האיזורית, להגיע לאותו יהודי ולשכנעו כי אמנם הוא עבד קשה לפרסם את המוצר 'שלו', אך הם רוצים לקנות ממנו את הפרסום, וביים האחרון של הקמפיין הם יפרסמו איזה סידרה חדשה של קולה וכד'. היהודי היה עם מח יהודי חריף, והחל לומר להם כי אינו יכול לעזוב קמפיין של 3 חודשים ולהפסיד את כל 'כח הפרסום' של המוצר שלו... נציג החברה איתו שוחח, הפעיל עליו את כל כח השכנוע שלו, ולבסוף התפשר עימו ו'הסכים' למכור לו את השיווק תמורת סכום של \$2,000,000, אותם הסכים לקבל תמורת מכירה זו.

יצא היהודי מאושר ושמח, כי ממצוות לא מפסידים, וקיבל את תמורת כספו שהשקיע עבור הקדושה בכפל כפליים.

אני לוקח את הסיפור הזה למקום אחר. לפעמים חושב אדם כי הוא עושה הכל ומקריב מעצמו בשביל הציבור, בשביל החברה שסביבתו, והוא מתאמץ ומשקיע עבור זה רבות, ולבסוף מתברר כי לא עבור אחרים הוא עשה, כי אם אך ורק למען עצמו.

בת"ת פורים בשנה זו, אני חושב כי קל ביותר להבין מסקנה זו. כידוע כי בשנה זו התחלנו מהלך בו כל כסף שנאסף נכנס ישיר לקופת הת"ת, אין ערבוב של כספי הישיבה עם כספי הת"ת, אלא להיפר, הישיבה פתחה חשבון בנק נפרד לת"ת, ואליו נכנסים כספי האיסוף, וממנו יוצאים ההוצאות. כאשר הישיבה אף מוסיפה מכספי הישיבה לתמיכה בבחורים. אני חושב שאין יותר מתאים בזה הסלוג הנבחר "אכפת לנו – כי זה אנחנו", אנו אוספים עבורינו, עבור חברינו שמתחתנים, עבור בחורים נזקקים שהינם בחורים שאנו מכירים אישית, חברי חדר, חברות ועוד, כאשר גם אנו עצמינו נהנים לאורך השנה מתמיכה ומהנחות בכל תחום שצריך, אני חושב שאנו צריכים לשנן ולזכור בעת האיסוף, כי אין אנו עוסקים בכספי צדקה של אחרים וכד',

אנו עוסקים בעצמנו! עבורנו! למעננו!!!

דבר יו"ר אגף סיעתא דשסיא

תשכחו מכל מה שחשבתם שתקראו כאן. אני לא משכנע אף אחד ללמוד – כי בשכר שכיר אין צורך לשכנע ללמוד. ואני בודאי לא משכנע לאסוף בזמנים שלא נקבעו על ידי רבותינו (א. כי לא קבעו) ב. כי זה לא יעזור, מי שהחליט ללמוד לא יזוז מכך ויהי מה. אז מה כן? ובכן יש לי מסר אחר.

אצלנו ב"חברון" נהגו לא לנקוב במסר ישירות, אלא הלכו סחור סחור, אמרו ולא אמרו, גילו טפח וכיסו טפחיים, ומי שהדברים כונו אליו – הבין גם הבין. ואף אנו נאמר כי "לחכימא די ברמיזא, אך לשכ"שניקים די אפילו בלי זָה". המבין יבין, ומי שלא יבין – יבין אחר כך ("מי שלא מבין את זה אין מה לעשות לו – גמרנו!" דברי רה"י הגר"א לוי שליט"א).

סצנה קטנה. בשנה שעברה חזרתי מהאיסוף במפח נפש. סיפור אמיתי:

באחד הבתים פתח לי שייגעץ מגודל (לפי חוק השבות הוא כנראה יהודי כיון שמסתבר שהוא עבר פעם ליד תפילין) הושיט לי את שתי טלפיו המצולקות וצווה עלי "תעשה ככה!" ("ככה" זה אומר לפשוט את ידי), ביצעתי בצייתנות. "אתה לראות?" הוא נבח לעומתי בעברית עילגת, "זה ידים עובד, זה ידים לא עובד!" וסיים בתרועת ניצחון "זה ידים יש כסף, זה ידים אין כסף!" קפאתי על מקומי. אפילו את ידי שכחתי להחזיר לכיסים... (היה קר מאוד) טראאח! שריקת (כן!) הפלדלת והטריקה המהדהדת ומהדהדת ומהדהדת, ועדיין מהדהדת באוזני. הטריקה פתחה את הדלת ממול... לרגע סברתי שבסוף הקומה ניצבת לה מראה... יצור כמעט זהה עמד שם, אבל רק כמעט, כי הוא היה יותר ממנו... יותר מה? הכל! יותר גוף, יותר מצולק, יותר נבחני, "חרשוב!" הוא צעק לי, ועד המון המון הברות משונות, אבל רק זה מה שהבנתי. אה, וגם "תלכי מפה!" הבנתי. כאילו היה לי משהו אחר לעשות... מרוב הלם פשוט חזרתי על ההברות שלו (אנא על תדמינו איך הייתי נשמע...).

לרגע הוא השתתק ושאל בתדהמה "פרוסקי?!" שתקתי במבוכה. ואז שמעתי את עצמי עונה בידענות! "נישט"... "תלכי מפה!" הוא הכפיל את הנביחות, והטריקה, אוי הטריקה, החרישה גם את האוזן השניה (לא זו של ה-16m), וגם הרחיבה את הסדקים בבנין הישן, עכשיו כל הדלתות בבנין נפתחו. הרבה ראשים עגלגלים הציצו אליי בחשדנות מכל הקומות. אחד מהם שמנמן במיוחד מהקומה מעליי גחן עלי במהירות מהמעקה. "אח!!! הוא נבח לעצמו בכאב, הבנתי

שמרוב להיטות הוא דפק את סנטרו במעקה, "אין דבר יש לך עוד סנטר" גיחכתי לעצמי... בליל של קולות ושפות נשמע, הרגשתי במגדל בבל... אבל מענין איך שלכל השפות יש משהו משותף, ה"תלכי מפה" הזה בסוף...

ירדתי במדרגות לאיטי מהורהר, לפתע גמלה בליבי החלטה, עד השנה הבאה אני יודע רוסית! (חוץ מזה שאני בטח בעתיד אשב בסנהדרין, ישארו לי 69 שפות ללמוד. נו נו...) זה לא היה קל! במשך שנה שלמה למדתי ותירגלתי את השפה המשונה הזו. (אליהו הנביא לימד אותי. אלא מה חשבתם?) מהמבטא כבר התיאשתי, אבל אין דבר, גם זה טוב. איך אומר הפתגם? "אם רוסים – אפשר!" שנה אני מחכה בכליון עיניים להוכיח את ידענותי, וגם להביא מיליוני רובלים לת"ת (אגב, זה בערך מחיר של שובר הנחה בת"ת לקניית גרב, לא זוג! אבל נניח לזה כרגע...), כבר התחלתי לברר היכן מחליפים רובלים... והאם מותר להתרים ספק גויים. והנה עברה שנה, הרגע המיוחל הגיע.

יצאנו לאסוף, בלב הולם עליתי במדרגות הבנין ה"הוא". רובלים התעופפו מול עיני רוחי, בליבי כעסתי על הת"ת, איפה יהיה מקום בשקית הקטנה הזו לכל כך הרבה כסף? בעצם, מענין אם רובלים נכנסים בגרביים... החלטתי לבדוק את זה. נשענתי על משהו, ומדדתי את כפות רגלי, אולי נוריד את הספידות? פתאום ה"משהו" נפתח בתנופה... צנחתי ארצה! והמישהו שעשה את זה אפילו לא טרח להרים אותי מהרצפה!! הזדרזתי לקום, ופצחתי במונולוג מרגש ברוסית צחה: "אני להיות אוסף כסף, בחורים חתונה מתחתנת בקרוב..." "פרוסקי???" הוא צרח, ואני לא יכולתי שלא לשמוע את ההתרגשות העזה בקולו. הוא רץ אל תוך הבית אחוז אמוק, והלב שלי התרונן משמחה, הכנתי את השקית, הוצאתי את הקלסר, העטים, והקבלות ופתחתי אותה לרווחה מתכוונן לערימת רובלים מרשרשים, מאות או אלפים, מי יודע אולי יותר? ה"הוא" חזר בריצה אוחז בידו משהו בוער "מממה זה?" גמגמתי. "פרוסקי? אתה לבוא לכבוש אוקראינה שלי?" הוא כעס כל כך, גם מהעיניים שלו ניתזו גיצים ולהבות אש, ואז הוא הניף אותו, את הבקבוק... "בקבוק תבערה!" עכשיו היה תורי לצרוח... נשאתי את רגלי וטסתי במדרגות, רצתי כמה רחובות, עד שהגעתי לישיבה טרוף נשימה, כאשר עד עכשיו מהדהדות באוזני קריאותיו "פרוסקי! לבוא לכבוש אוקראינה שלי!" הוא אוקראיני! היכתה במוחי ההכרה, איזה ביש מזל אני... כמה שהם דומים. כפרת עוונות על כל ההכנות והתירגולים. כך ישבתי וחשבתי לעצמי בעגמומיות.

ואז פתאום הבנתי: אני לא ביש מזל, פשוט זה ענין של סייעתא דשמיא! רבותי! רוצים סייעתא? אתם כבר יודעים מה צריך לעשות...

תכלת צהוב

מאז שהוא נולד הוא סלד מצבע התכלת, הוא לא ידע להסביר לעצמו למה, זה המשיך להעיק עליו במשך השנים, זה תסכל אותו יותר ויותר, אך הוא עדיין לא הצליח להסביר לעצמו מה יש בצבע הזה שכל כך מציק לו.

במשך השנים הוא עלה והתקדם בדרגות, הוא הספיק להיות ספר בכפר קרצום, לאחר מכן הצטרף למפלגות ואז עזב אותם בחמת זעם, ואז מונה ליועץ בכיר ואחר כך גם משם הוא התפטר, אחר כך נעשה משבעה רואי פני המלך, ואז יועץ סתר בכיר הלוחש לאוזנו, ועדיין הדחייה והסלידה מהתכלת זרמה בעורקיו בעוז.

בהזדמנות חגיגית אחת קרא לו המלך ושאלו: מה לדעתך הדבר העיקרי שמאיים על מלכותי? היועץ השיב בלי היסוס: ישנו עם אחד קוראים לו... הוא מאיים על מלכותך הגדולה, מוכרחים להשמיד אותם.

מה? נרתע המלך, במה בדיוק הם מאיימים, ויתירה מכך כיצד יתקבל הדבר בעולם שאני רודף עם שלם סתם כך בלי סיבה? אל דאגה, השיב היועץ עשרת אלפים ככר כסף אשקול על ידך, רק תעזור לי להתפטר מהעם השנוא הזה. מאיפה יהיה לך כל כך הרבה כסף? התעניין המלך. אל תדאג השיב היועץ, בשביל זה אני שר אוצר.

אה אתה שר אוצר, איפה? התפעל המלך, אה במדינה שלך? ואיך הם לא יודעים שאתה יועץ שלי שאני מלך במדינה אחרת?

ששש... היסה אותו היועץ, אל תדאג, יש לי דרכים משלי לעבוד עליהם, נגיד למפלגה שלי קוראים "מדינת ביתנו" כך הם לא חושדים בי שאני בעצם מרגל שלך... וגם כשחשדו בי בעבר, היו חקירות, היו תיקים, היו עדים, היו שופטים, "היו"... עכשיו הם נעלמו. לא חשוב לאן. גם אתה מכיר את זה... חייך ברשעות ושניהם פרצו בצחוק פרוע.

בקיצור, סיכמנו? סיכם היועץ עם עצמו והוסיף, גם אצלנו במדינה נלחמתי נגד הצבע התכלת, הורדתי מיסים על יבוא מחו"ל, "רפורמת החקלאות" קראתי לזה, העיקר שלא יהיה משהו מתוצרת "תכלת לבן", יש לי בעיה עם הצבע הזה, תבין... פלט היועץ.

אה לכן אתה נגד אוקראינה? בגלל התכלת-צהוב שבדגל שלהם? הופתע פוטיין מהגילוי, אז הם לא באמת מאיימים על מלכותי?

דממה השתררה והיועץ השיב: בטח מאיימים, אתה לא מרגיש שיש משהו בצבע הזה... נו, איך נאמר, טהור מדי, קדוש מדי? פוטין לא רצה להיראות בור מדי ונאלץ להסכים: בטח שאני מרגיש, סתם היתממתי, נו, אז נחסל אותם? כן! כן! התלהב היועץ. נו ומה עם ההפסדים? כל העולם יטיל סנקציות על רוסיה, מה יהיה איתנו? ואם ארה"ב תפסיק לקנות מאיתנו נפט, אנחנו נקרוס!

מה הבעיה? השיב ליברמן לפוטין בבטחה, נעלה מיסים בישראל, על כל מה שמכיל נפט! נכפיל את המחיר, ואז יקנו מרוסיה את הנפט ביוקר גדול. למשל על החד פעמי שמיוצר מנפט, נכפיל את המחיר והיצרנים יקנו נפט ביוקר כדי לייצר כלים חד"פ, זה ישתלם להם! הסביר בהיגיון. וגם נעלה את המס על הדלק בעצמו, וגם על קולה כי מערבבים בה נפט... וגם על כל בקבוקי השתיה מפלסטיק (לא מזכוכית) - כי גם עשויים מנפט, וגם על התחבורה ציבורית - כי אוטובוסים לוקחים הרבה יותר דלק מאשר מכוניות, וגם על החשמל כי הטורבינות פועלות על בעירה מנפט, וגם, וגם... לבסוף פוטין חתם, ויצא לקרב, ופני "ליבר-המן" צהלו...

מתחקיר שביצענו גילינו דבר מדהים, מה הסיבה לכך שליברמן שונא את צבע התכלת? ובכן כך כותב רבינו בחיי (פרשת תצוה): אבנו של יששכר בחושן היא "ספיר", והיא מראה תכלת, לפי שהיו גדולים בחכמת התורה, שנאמר: ומבני יששכר יודעי בינה לעתים, ולוחות התורה על סנפירינון היו, ואבן ספיר היא בצבע תכלת, וכן מצינו במתן תורה ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר. וידוע שנפש בעלי התורה צרורה בצרור החיים תחת כיסא הכבוד שכתוב בו כמראה אבן ספיר דמות כסא. **"והתכלת צבע של ענוה ושפלות לא גאווה אדמימות וירקות"**. עד כאן.

אגב, המפרשים מסבירים שזו הסיבה שמרדכי יצא בלבוש מלכות "תכלת" וחור, כיון שתכלת דומה לכסא הכבוד, ומרדכי ניצח את המן העמלקי אשר בגלל אומתו אין הכסא שלם! בכל אופן ליבר-המן שהוא מזרע עמלק שונא צבע זה כיון שאינו רוצה שיהיה הכיסא שלם. וגם ענוה ושיפלות זה לא הצד החזק שלו... [ובכן, אף אחד אינו שונא אותנו, אפשר להירגע, פשוט יש לו משהו נגד צבע התכלת, בכל מקרה אוקראינה סובלת יותר...]

משנת ר' דב אהרון

ממרוקו בלבוש מסורתי שלא הבנו כ"כ את שפתם, בחודש אלול הם היו מקימים אותנו באשמורת לאמירת הסליחות, ע"מ לקבל חלב היינו יוצאים בבוקר בחוץ בן בחורף ובן בקיץ והחלבן הזקן היה מגיע רכוב על חמור ומחלק את החלב, התושבים היו ברובם חקלאים שהלכו לישון מוקדם וקמו מוקדם ובכל "עזתה" המקום היחיד שנשאר בו אור בשעות הקטנות של הלילה זה היה הצריף שאת חלקו בנינו לבד, הרגשנו בצריף ממש גן עדן.

מה היה הכח של מרן זצוק"ל לגרום לבחורים מהמרכז להרגיש כאן גן עדן:

הסוד של ר' ישישכר היה שהוא נסך בנו את העונג שיש בלימוד הגמ', ובעבודת התפילה. בהתחלה רובינו הכרנו את הגמ' והרש"י בצורה שטחית ולא ידענו את העומק שטמון בכל מילה ומילה, כאן נפתח לנו עולם של גמ' רש"י ראשונים אחרונים. מיצד היה אז צורת הלימוד (ואיך צריך ללמוד היזום):

התחלנו ללמוד מאפס בהתחלה את הגפ"ת כמה פעמים בקריאה ראשונית [וזה המסר המרכזי

בשעת בוקר מוקדמת זמינו להיכנס אל הקודש פנימה למעונו של מורינו ר' דב אהרון לב שליט"א אשר קיבל את פנינו בסבר פנים יפות בחדר לימודו הגדוש בספרים.

מיצד סיבב הבורא שהרב יבא לנתיבות פתחנו תחילה:

הרב: תחילה למדתי בישיבת כפר הרוא"ה, זר' ישישכר הגיע מטנ"זיר שבמרוקו אל הישיבה, לקבוצת המבוגרים שנקראו אז "השמינית", במחזור של שנת תשי"א ראה ר' ישישכר קבוצת בחורים מצוינים, ועלה בדעתו לקחתם ולפתוח עימם ישיבה חדשה, ע"מ לחבר את הבחורים האלה יותר אל תורת הלומדות, שזה היה כל משנת חייו ולא היה יכול לראותם בלא תורת העיון. אט אט משך את הבחורים אל הצריף בנתיבות, ושכנע חלק מתוכם לפחות להישאר לתקופה קצרה עד שנשארו לצמיחת בישיבה,

הרב: "הגעתי לישיבה בגיל 17 לעיירה שזוממה קראו לה "עזתה" התושבים היו עולים תמימים

התחיל מפלפול בגמ', שו"ע פמ"ג, ואח"כ מיצד לפסוק ולזה צריך לדעת איך ללמוד, זה רק משה מסיני, רב מתלמיד.

וכן המעלות של שמיעת שיעור א. שזה קשר עם רב שמדריכו מה נקרא סברא וידוע שהגר"ב ד הגיע עם מחברת חידושים לר' חיים ור' חיים ביטל את כל דבריו ור' ברוך בער בכה כל הלילה ובאמת בבוקר נפתח לו פרק חדש בסוגיות, ובכח הזה צמחו כל תלמידיו הגאונים.

ב. עוד מעלה יש בשמיעת שיעור שיש כמה תלמידים ששומעים מרב ולומדים בצוותא וכל אחד מוסיף נופך משלו

ידוע הטענה ששיעור מגביל לפעמים שלא לחשוב לבד:

השיעור נועד שיכל אחד יקבל קו מחשבה בסוגיא וכל אחד יוכל להבין באופן אחר, להקשות ולקבל מה שאפשר וזה הדרך לפתח חידושים.

מה הענין שיש החלפה בן הרמ"ם וכן שיש שני שיע"ב: כל ר"מ יש לו את הסגנון שלו והוא אומר את הסברא בנוסח שונה, וזה חשוב שכך מכל אחד אפשר להתעלות, וחוזר הרב על המסר: אבל הכל תלוי כמה הבחור למד את הגפ"ת טוב ומכין את המקורות ומוסיף לו עוד ידע.

אבל בישיבה שלנו יש כמה סגנונות שונים אחד מהשני לא להכל אפשר להתחבר:

כל בחור צריך להכיר בסגנון שהוא מחובר, וזה חשוב לילך בצורת המחשבה שאיתה הוא הולך תמיד. אבל צריך להיכנס לשיעורים כגון

בשיחות של הרח"י ר' אריה] ואז לאט לאט מתחילות השאלות, דבר ראשון פותחים שיטה ולאח"כ כל הראשונים והאחרונים [והוסיף: זה לא בושח לשאול את הרבנים]

האם הרב יכול לדבר על ענין שמירת השיעורים גם לבני הקיבוץ

דבר ראשון הישיבה גדלה וזכתה לשם גדול בכל הארץ בחורים נפלאים שמגיעים מכל הארץ, קול התורה נשמע בפייהם בריתחא דאורייתא. כל צוות הישיבה ראשי הישיבה והרמ"ם משקיעים את כוחותיהם בלי הרף במתק שפתיים וברצון עז שתגדלו להיות ת"ח גדולים.

ומוסיף הרב: כאן המקום להודות לר' שלמה צבי פרוכטר שליט"א שעושה ימים כלילות למען הישיבה ואתם צריכים להכיר לו טובה גדולה על זה. וכן המשגיח שמעלה אתכם בדרך התורה וייר"ש.

ולעניינו בספרים מסופר על ר' ברוך בער ששאלו אותו למה הוא דבק דווקא ברבו ר' חיים בריסקער הרי יש הרבה ראשונים ואחרונים רעק"א והקצה"ח, ענה להם ר' ברוך בער נכון שרעק"א אומר דברים שיצריך לדעת ודברים טובים אבל הרבה ר' חיים מלמד אותי מיצד ללמוד רעק"א וכשאני אומר סברא הרבה אומר מה לא מובן, מיצד לשנות צורת חשיבה, מה לקרב ומה לרחק. וכן שמעתי מר' משה פיינשטיין זצ"ל שיכתוב בגמ' בקידושין סו. שיעץ אלעזר בן פועירה לינאי המלך להרוג את חכמי ישראל ואמר לו ינאי תורה מה תהא עליה א"ל כרוכה ומונחת בקרן זוית כל הרוצה יבא וילמד [וינאי לא ענה לו והיה צריך לענות לו תורה שבע"פ מה תהא עליה]. ושאל ר' משה הרי היום גם התורה שבע"פ כתובה ומה צריך רב ותלמיד, ותירץ שא"א ללמוד ללא רב שצריך לקבל דרך מיצד לומדים מיצד חושבים.

ומספר הרב על בוגר ישיבת הנגב שלא היה מחובר לתורת הלומדות' ורצה ללמוד הלכה, אבל אחרי הרבה שנים הודה לי שצריך ללמוד דווקא את תורת העיון ע"י רב ותלמיד שרק בצורת חשיבה זו שייך מדעת לתפוס שו"ע וראשונים, ומיצד לחשבן ולפסוק, וכמו שתסתכלו בפסקים של ר' משה פיינשטיין והגרש"י אלישיב, שהכל

השיעה"כ של ראשי הישיבה הרב לוי והרב גרשונוביץ שגם שאתה לא מבין תדע שלפחות יש כאן עוד מעיין המתגבר בסוגיא ותבין שיש עוד הבנות.

ומה עם הבקיאות:

כמוכן לא באנו ח"ו לבטל את הבקיאות, כמו שמבואר במכות דף י' "ומי אוהב בהמון לו תבואה למי נאה וכו' למי שכל התבואה שלו, ופרש"י שבקי במשנה ובמסכתות ובהמשך רש"י מרבה בתלמידים לו תבואה, שע"י כך ירבה הפלפול בכך שכל אחד מוסיף וקושיות ומתרבה עומק התורה.

אם יבא לרב בחור עם שאלה שהוא בטוח בה והרב יודע שהוא למד גפ"ת רק פעם אחת. הרב יבטל דבריו:

אף פעם אסור לבטל בחור צריך לתמוך בו, כתוב בתפילה "כי באור פניך נתת לנו תורת חיים ואהבת חסד" בפורים קבלנו את התורה באהבה, ליהודים היתה אורה ושמחה אורה זו תורה, תורה נקנת מתוך אהבה והערב-נא כידוע, וכן אהבת חסד שאנו יכולים לעזור לשני, כי מטבע הדברים יש בחורים חזקים ויש פחות, ואף פעם לא מפסידים, אם לומדים עם כל בחור שיהיה מכל שיעור, כידוע עשיר ורש נפגשו הקב"ה מאיר עיני שניהם.

האם כל בחור ימול לבא ללמוד עם הרב: זה חובתי.

מיצד יש לרב את המח למסור שיעורים כבר 50 שנה:

כל יום יהיו בעינך כחדשים אני כל יום מרגיש הכל מחדש, הגמ' מחדש וזה יסוד לכל החיים.

מה מסר הרב לתלמידים בענין מורינו הרה"י ר' שלום חיים צבי יהודה שליט"א:

אין לנו לשכוח ולהתחנן מעומקא דליבא, בימים אלו שמשוגלים לרפואתו המהירה של מורינו ר' שלום חיים צבי יהודה בן פסיה זר' ראובן יוסף זצ"ל. ובתפילה ותחנונים שמו"ר ישפיע לנו ולכם משיעוריו הנפלאים והבהירים עד מאה ועשרים בביאת גואל צדק אמן.

עמשיו מסכמים בישיבת שמ"ש עשור כיצד זה נראה בעיני הרב:

ב"ה הישיבה עולה ומתעלה, וזה הזמן להודות לגרש"צ פרוכטר שליט"א על עבודתו יש לו הרבה זכויות.

השנה עושים מגבית לחתנים מיצד זה היה פעם: ר' יששכר לא אהב את זה, אבל פעם זה היה שונה היום זה דבר טוב. וההצלחה תהיה שיעבדו רק בשעות שקבעו ולא על חשבון הסדרים וזה יהיה סייעתא דשמיא לכל המפעל החשוב.

ולסיום ברצוני לאחל פורים שימח לכולם עלו והצלחתו בתורה וייר"ש ומאחל לכולם שימצאו את זיווגם בקרוב מתוך שמחה ולא יחסר להם כלום.

ובברכת ישר כח יצאנו ממעונו של הרב וביקשנו מהרבנית לספר קצת על הרב.

הרבנית: "וודאי כל מה שאני יגיד הוא יכחיש אבל הוא מלמד כבר מעל 50 שנה את המסכתות הישיבתיות, וכל פעם הוא מכין מחדש את כל השיעורים, אין אצלו להוציא מחברות". **הרב:** "אצלי אין מחברות אבל זה לא טוב" **ממשיכה הרבנית:** "כל פעם הוא עמל מחדש ומוסיף חידושים". **הוסיף הרב:** "כי כל פעם יש תלמידים יותר טובים"

הרבנית: "באתי מאמריקה לא לשם שידומים, ור' יששכר ראה לנכון את השידוך הזה, אפ' שאנחנו שתי הפכים, ר' יששכר מאוד עוודד את זה וב"ה כל הבנים ובחנתנים יצאו מרביצי תורה גדולים והכל בזכות התפילות של ר' דב " הרב: היא מתפללת, ואני לומד.

לרעי וידידי הנאנקים בצבא, ובהתקרב ימי הפורים מתחדשות
הגזירות הנוראות כמדי שנה בשנה. ובמזוכיזם נוראי כולנו מבארים
באר היטיב את גודל החיוב וההנאה לכתת רגלים על פתחי נדיבים
מנדיבי "עמך" הקוה"ט. בשנים האחרונות נשמטו מילים מסוימות
וגדוש בגזרי שבח ותהילה למרן עט"ר, צדיק האמת, עוקר הרים
התלויים בסברא וטוחנם זו בזו בסערה, עמוד התפילה, ולו שבח
ותהילה סביבותיו עברה וזעם וצרה נרוממו נהללו ונספר הודו ונזכה
להידבק בדרכיו יתברך ובהיותו הולך על פתחי נדיבים נשתתף בצער
של מרן הגרש"צ ובצער השכינה ובלב מר נכבה את הסיגריה ונשכח
את הגמרא הפתוחה על הסטנדר ונלך גם אנו לקבל כמה פרוטות
ובשנים האחרונות מיד יקום העונה שיתבזבז לשער חשמלי ולמזכיר
שלא עושה כלום וכו' וכו' אמנם רעי וידידי רציתי להודיעכם כמה
ענינים שנודעו לי אחר גלותי והיתה לפרוכטר עדנה הידעתם כי אפשר
וארוחת צהרים תהיה פתיתים מבושלים למחצה ונקניקיות סויה?
הידעתם כי בשרי (באמצע שבוע) יכול להיות ג"כ פסטרמות (ולא שיש
לכל אחד חצי חבילה)? כי ביום שנחשב ליום טוב יהיה לכל אחד שוק
אחד (בלי המשולש)??? כן זהו המצב בחצי מעולם הישיבות נ"ו
ואצלנו שפע! אחרי כל הקיצוצים זה הרי שפע עצום ומופלג [אני לא
מאמין שבגלל הקיצוצים מישהו מכם רזה ואני כל החולצות שלי שכבר
היו בדרך להיות קטנות עלי כיום נראות עלי האוהלים ודו"ק] וכיום אנו
מתכבדים בזה להחזיר עטרה ליושנה ולכיעורה, הכרת הטוב! אנחנו
לא מתכחשים גם להכרת הרע, אבל בל נשכח הכרת הטוב!!! צאו
לאסוף! שיגנוב, שיקח, שלחתנים לא יהיה אפי' פרוטה, (קודם כל
תדאג לעצמך!) שיעשה שער חשמלי לכיוון חסד לאלפים ולכיוון שער
שהרבני, ומצלמות על כל עמוד, שיהיה במטע זיתים יותר מצלמות
מזיתים, ושרחפנים יעלו לסרוק את השטח כל חצי שעה עגולה-- דער
עיקר - שיהיה אוכל!

איך אמר נפוליון - ישיבה צועדת על קיבתה!!

איך אמר ההוא - מחברון אנחנו צריכים נשיא חמור!!

שיבולת שדופת קנים

יושב אוהלים (לובש חולצות צולים)

תלמיד שגלה

שליח שכ"ש בב"ב

זה לא אחרת: זהו זה!

1. זה לא אחרת: ממרוץ החד פעמי במאבק יוקר המחיה להבדיל בין כוס קרטון עם חור לבלי חור

1. זהו זה: המאבק למען החתן שמקים ביתו נאמנה יוכל לקבל עזרה ותמיכה ושלא יצטרך לחסוך בסכומים חד"פ

2. זה לא אחרת: ממאבק של עוד שעת מים חמים בחוסר הספקת הגז מרוסיה.

2. זהו זה: המאבק למען עוד חתן שלא יפול לרגלי גזרות אנטישמיות דתות – ומענות

3. זה לא אחרת: ממאבק באנטישמיות של משטרת נתיבות בשירין ורחשין במגדל המים.

3. זהו זה: המאבק למען עוד בנין בית שלא יצטרך לחסוך במים חמים

4. זה לא אחרת: מתחרות המיסדים שנרשמת בלוח המודעות בהקמת ארגון חדש

4. זהו זה: התחרות פנים ישיבתית של זכות לסיוע ביסוד הבית ללא טלטלות יתר עם שליחים לתוניסאים וכדו'

5. זה לא אחרת: במאבק הדמגוגים שלקום ולא לקום עם ניצחון של לא על מנת לקבל פרס.

5. זהו זה: ללא דמגוגיות וללא סיסמאות. יוצאים ונאבקים. ובתששפ"ב ללא כל השוואות משנים קודמות (השנה יש קרן ר')

6. זה לא אחרת: מנסיון הישרדות בין הטשולנט ללא בשר לדג בטעם לוואי לבורקס מנופח באויר לקליפות ביצים בסלט למתקן קפה שמשחרר בשפע לרסק בטעם קטשופ

6. זהו זה: להיחלץ בין סנדוויץ' בארוחת בוקר לקיבוץ בארוחת ערב באולמות להליכה מרובה לסופר רחוק בשביל לחסוך כמה אגורות לאסוף שאריות של ישיבות (בונים בית בכבוד)

7. זה לא אחרת: ממאבק פאפיטעס' לקטיעת הגדרות להקמת גולה עמוקות.

7. זהו זה: שלא נאבקים בשום דבר אנחנו לא דואגים לכל העולם אנחנו דואגים לעצמנו אנחנו דואגים לעצמנו בהנחות למכירות ענייני חנוכה, הנחות בת"ת כל שבוע, אנחנו דואגים לנו שיגיע זמנינו לעמוד תחת החופה, אנחנו דואגים לעצמנו בקבלת תלונה בכל קנית דבר מה, שאנחנו דואגים לחברינו זה אנחנו דואגים לעצמנו.

זה לא אחרת...אלא זהו זה! התאחדות איש לרעהו בקיבוץ התלמידים נלמד ונתפלל לרפואת מו"ר הרה"י ר' שלום חיים צבי יודא בן פסיא והן לא ימאס תפילת רבים ק-ל כביר!!!

אנא העתירו בתפילה ובתחנונים
וקבלו על עצמכם תענית דיבור
חצי שעה תחילת כל סדר עבור
מו"ר ר' שלום חיים צבי יהודה בן
פסיה רפוא"ש בתושח"י

הלבנת אבידה נאבד מוצקה באוח
המוצקות באוח ההלבנת אבידה המוצק
נא אפנות לאחראי

דרושים כבלים
וזמטענים ניידים
לגמ"חסד לאברהם

המאוננים אהקים איראן
נא אפנות לאוח המוצקות

מכירת החסד חטיפי
חצי השקל פזורים בין
חזרי הפנימיה הישנה
אין כלל מטרות רווח

שיעור שמירת הלשון בעיון
ע"י בהה"ח דוד זרמברנד נ"י
ומשינה ברורה הלכות מוקצה
ע"י הבה"ח שמעון לוי נ"י
בהיכל הכולל

נשאר לכם אוכל
משבת? החלב
הולך להתקלקל?
הניחו בר' ישעיהו!

הספק סדר
"מיעוט שיחה"
השבוע
לקראת העלון

השכרת מצות
כולל מצות מצות
מטל: צמותת הנכס

דבוא וטרינר
מתחזה בחתולים
וחמורים
(קיצואאריס)

שמה המאוננים ימרו
איתכם צרי לריים

למסירה
שישית RC
לפנות לנציג
שיעור ב'

פרחים לשבת נמטפו
משדות מוריקים
באזור פסטורלי
בארץ אסין מטילים
(ועפיונים)

להשכרה קמפוס
לשבתות בדרום הארץ
חובה להשאיר בקבוק
שתיה פתוח בסיום
השבת

דרושים מטעינים
חדשים לרב קו עדיין
אין מספיק

לשיפוץ או טיח
סקצועי פנה
לבחור בפגישות

אכפת ל

כ"ה

קרו
ר' יששכר
עזרת חתנים

ת"ת שע"י ישיבת הנוגב - שחר שכיר

אכפת

מחאו"ה

לנו

גור

אתחיל!!!

תתעורר

אכפת להם מאיטתו...

יולד שם

ה' תשכ"א – ישיבת הנגב מוקמת בתוך פחון דולף.
ניל ארמסטרונג: צעד קטן לאדם – צעד גדול לאנושות

כוס תנחומים
פטירת מורינו רה"י ר' יששכר מאיר זצוקללה"ה זיע"א וסגירת הישיבה.
פטירתן של צדיקים ושריפת בית א-לוקינו

ונחדש המלוכה
פתיחת הישיבה שנית ע"י מורינו הגרש"צ פרוכטר שליט"א.
אברכצ'יק צעיר, ג'ינג'י, בחליפה קצרה...

דם ואש ותימרות עשן
נלחמים על הבית, תביעות, חובות, מעקבים, הקירות, ועוד הם קצה מעללי העמותה...
אחרי שמורינו משכן את ביתו, פלא שכ"כ מצליח!?

העיקר גלגלנו מיליונים
מייצ'ינג ראשון שמניב 4,000,000 ₪ לא פחות לבור הכלכלי...
לא שעל כן התירוץ "אין כסף" שינה להן...

סערה במבחנת קורונה
זושא רעב, דו"חות, בחור (כמעט) מת, צבא, קפסולות נושמות, רבנים בתחפושת...
בימים ההם שעבור כוס מים ואוכל יש מרדף משטרתי...

בהבטחת קיצוצים
ראשי הישיבה מתקשרים להתרים "גבירים" שלא יבש המעין...
שלא יבש הבלגן – אכן מניב תשואה עד עצם היום הזה...

ת"ת זה על שום מה
ובאותו הזמן – הת"ת טרם הוקם, הכספים אצל הרב פרוכטר, וצוקרמן גורף הון תו"כ מאבק
בפישל...

בושה!!! חרפה!!! כלימה!!!
פישל בהכרזת מלחמה
מתחילים גישושים להקמת ת"ת חדש, שהכסף לא ילך לשער חשמלי ומצלמות...

צוקרמן "עובר" מסחר בשחור ללבן והמחירים עולים..
"אני מפסיד עליכם"
צוקרמן נכנע והמחירים יורדים, מוריד ומעלה מוריד ומוריד, כשפישל מתיאש אפרים
מעודד...

פישל: אחרי כל זה צוקרמן עדיין מדבר איתך?
מאורעות תשפ"א

זרם החתנים גובר, מחירים ממריאים, מתחילים בהענקת קופונים לכל רחבי הארץ...
תמיד ידענו: פישל יטרח, יזיע ו'יבשל' דברים טובים, ותכלס' כולם יהנו אח"כ...
ובזמן הזה

הת"ת מתבסס יותר ויותר, פישל הספיק לומר שפרש 20 פעם ולחזור, וכל זה ללא מטרות
רווח...

רבותי! השנה כמו כל שנה ראשי הת"ת הצהירו שהשנה באמת באמת באמת הכסף ילך
לחתנים ונוקקים וכמו כל שנה זה רק לת"ת!!!
נתגייס יחד כמו כל שנה

ר' יששכר עזרת חתנים

ת"ת שע"י ישיבת הנגב - שחר שכיב

כמו מאליו מצאנו את עצמנו יושבים מול הבה"ח אבי גולדנטל נ"י, מי שבאמת יכול לכוון אותנו ולתת לנו רקע מאחורי הקלעים מה זה ת"ת, ומה קורה שם, איך זה מתנהל. ובכן הבה נכנס להצצה קטנה.

1. שלו' אבי. בא תספר קצת לבחורים איך נפתח "קרן ר' יששכר".

קרן ר' יששכר נפתח שנה שעברה ע"י הרב מוטי קליין, כידוע מוטי התארס קצת אחרי פורים והוא 'אחז' כמה הוצאות וכמה כאב ראש חתן מקבל ביום שהוא התארס, לכן הוא ניסה לחשוב במה אפשר להקל על החתן, למעשה זה התחיל בהסעות של הרה"י לחתונה [מ ש400 ל ש200], והמשיך במשיכה בחוטים בשביל לעזור לחתן לקבל את המלגה בלי הרבה בירוקרטיה (שרק בישיבה יכול להיות)... וכן חוזה להסדרת התזמורת שלא יהיה בעיות פתאום בחתונה (כפי שכבר קרה שפתאום אומרים לחתן בחתונה שהמחיר לא כולל הקלטה ואם רוצים הקלטה צריך להוסיף 300 ש"ח) וכן שיהיה מכירה של כיפות וציציות בזול ומשם המשיך לחדר מכירות, ושיהיה לכל החתנים קורס מזורז לכלכלה נבונה... ועוד מלא דברים קטנים שחוסכים הרבה זמן והרבה כאב ראש

הדברים התפתחו, ובסוף תמוז נכנסנו למורינו רה"י שיהיה לו רפו"ש במהרה, שרוצים להרחיב את הפעילות ולהתחיל בתמיכות לבחורים מכיוון שיש בזה צורך, לאחר שהרה"י שמע את הפרטים, הוא נתן את משנתו בנושא, איך לפעול, ועל פי איזה קריטריונים יקבלו תמיכה, וכן שכל בחור ישתתף בתמיכה ולא יחולקו שוברים ללא עלות כלל ונתן את ברכתו,

אמנם בתחילה היה תרומות מגורם חיצוני אך משרבו ההוצאות ניגשתי למורינו הגרש"צ פרוכטר שליט"א, ובקשנו שהמכירות לבחורים יהיו יותר בזול בסבסוד, וחוף מזה שיהיה תמיכה לבחורים בדרך היפה, ובממסד מסודר, ושכל בחור שרוצה יקבל בדרך הכי מכובדת (או לגשת או לשים פתק בתיבת הת"ת) - כשרק אני עברתי עליהם לפי הקטריונים שקיבלתי - ומורינו הגרש"צ הסכים בשמחה לתמיכה זו.

2. מה בעצם עשה קרן ר' יששכר כיום?

זה מתחלק ל 4 חלקים: 1. תמיכה במי שצריך ואני מדגיש "צריך" לא "נזקק" כי לא כל בחור שצריך יש לו מראה נזקק, האמת היא שפעם חשבתי שתמיכות נותנים לכל הבחורים המסכנים והנזקקים כמו בסיפורם אבל זה לא כך, כי גם בחור שאינו נראה נזקק יכול לקבל תמיכה (כגון אח של בחור שמתחתן והת"ת נשא בעול והשתתף איתו בחלק מהביגוד) 2. לדאוג לחתנים - הן בתמיכה כספית והן בהכוונה לכל מה שצריך שזה מלא דברים חדשים ומלא מושגים חדשים ומלא מקומות שצריך ללכת ולהחתים ולשלוח טפסים וכו' 3. המכירה השבועית - לבחורי הישיבה עם סבסוד שבועי על מוצר שקשור לאותה תקופה או מכירה, כגון מוצרי חנוכה בזול או פיג'מות. 4. לא פחות חשוב - התלושים לחנויות בהנחות משמעותיות לכל בחור שרוצה בלי קשר לחתנים.

3. מה התכוונת כשאמרת שפעם חשבת שמי שמקבל תמיכה צריך להיראות נזקק?

כשנכנסתי לתפקיד חשבתי, ואני מאמין שהרבה בחורים חושבים, ועוד ימשיכו לחשוב, שהת"ת נותן תמיכות לבחורים שאין להם חולצה למחר, והם כבר שבוע עם אותו חולצה, או לבחורים שהולכים עם מכנס קרוע. מיום ליום אני מבין משהו שונה, שלא בהכרח צריך מצב כזה בשביל שהת"ת יכנס לפעולה. ישינם מקרים שבחור סטנדרט לחלוטין אבל זקוק לתמיכה מהרבה סיבות, זה יכול להיות שאין לו אפשרות לבקש מההורים שלו כסף לחליפה חדשה, שאמנם מבחוץ עדיין נראית בסדר אבל אוטוטו היא כבר לא תהיה בסדר, ובשביל שלא יתבזה צריך לתת לו את התמיכה בזמן ועוד רבים מהמקרים שא"א לפרט בגלל צנעת הפרט, אבל ודאי שמי שלא שומע את המקרים לא יוכל להבין כמה הם הצלה של ממש, שהבחור לא יגיע למצב של בזיון. זה לא חכמה לראות בחור במצב שכולם רואים שהוא נזקק ולעזור לו, החכמה היא לדאוג שלא יהיה בחור שמגיע למצב כזה.

4. וואו! אני חייב לציין שבאמת לא חשבתי על כיוון כזה, זה באמת חשוב. אולי תספר לנו כמה בחורים נעזרים בת"ת במשך שנה?

כרגע זה עומד על בערך 65% מהבחורים שקיבלו פעם אחת תמיכה אך אם תשאל אותי לאיפה אנו שואפים? שכל בחור ללא יוצא מן הכלל יקבל תמיכה. ממש כך! כמובן שכל אחד פי מה שהוא ולפי רמת הדחיפות והכי חשוב לפי התקציב - שזה תלוי אך ורק בכס!!

5. מה באמת הסכומים שזוים שם? תן לנו קצת פרטים.

יש כמה סוגי הוצאות: 7000 ש"ח בחודש הולך לתמיכות בחורים, 9X חודשים = 63,000 ש"ח. תמיכות לחגי תשרי עומד על - 15,000 ש"ח ותמיכות לחג פסח - 25,000 ש"ח ובנוסף מלגת חתנים עומדת על 2,000 ש"ח לחתן, ובשנה יש כ-25 חתנים סה"כ = 50,000 ש"ח (בעז"ה נגדיל את התמיכה הכל תלוי בכס!) ובנוסף יש תמיכות לבחורים לקעמפ בסכום כולל של 15,000 ש"ח

בס"ד

בסה"כ הסכום הוא (בערך) 168,000 אבל הכל תלוי בכם – תאספו יותר - יהיה יותר בהכל (לא לשכוח שיש הוצאות של הת"ת, קמפיין, אוכל, וכו' לכן צריך לאסוף יותר ויותר)

6. אם כך מאיפה הכסף? הרי שנה שעברה לא הגיעו לסכום הזה?

באמת מורינו הגרש"צ דואג לך, ומשלים את הפער מכספי הישיבה אבל השנה כידוע לכולם פותחים חשבון נפרד לת"ת כך שאני יכול לומר לכם, חברה! אם תאספו יהיה ואם לא תאספו לא יהיה!!!

7. אז למה עצם לפתוח חשבון אם רק נפסיד מכך?

דבר ראשון מורינו הגרש"צ אמר שימשיך לעמוד לימין הת"ת ולתת כסף לתמיכות אם יהיה חסר, אך סיבה נוספת היא שכידוע מכיון שהישיבה הולכת להיות "מוסדות" ישיבה קטנה וישיבה גדולה (אולי גם חידר בהמשך) והרב פרוכטר הטיל עלינו את המשימה – אז יאלה, לעבודה!!!

8. איזה מקרים קשים היו השנה?

האמת שהמקרים הקשים הם בד"כ מורכבים משני סיבות 1. היא המקרה עצמו 2. שלא פחות חשובה – היא איך לעזור לבחור בצורה הכי מכובדת אך ביחד עם זאת מסתמא תבין שאת רוב המקרים הקשים א"א לפרטם כיון שיבינו באיזה בחור מדובר (או גרוע מכך שיחשבו שהבינו...)

9. קצת סיפורים מהשטח תוכל לספר לנו?

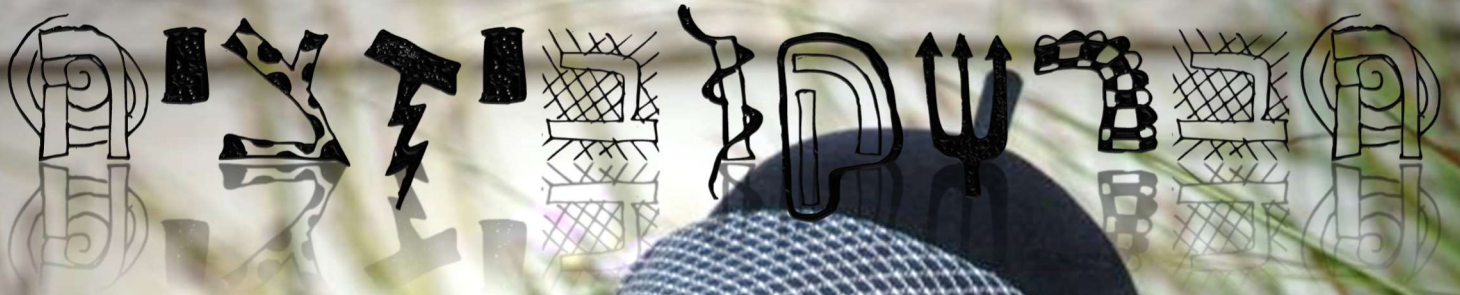
לא מזמן נודעתי לסיפור מעורר חלילה! בחור שמגיע ממשפחה מרובת ילדים בלי עין הרע – שחיתנו כבר חצי מהילדים, והכסף הוא לא הצד החזק שם, ואפ"י כסף לשכר לימוד, ההורים משלמים רק פעם בתקופה כשיש להם (והרב פרוכטר ברחמיו המרובים מעלים את עיניו מזה) ומתי שכן משלמים מבקשים סעיף 46 בשביל לקבל ע"ז החזר מס בקיצור מצב קשה, ואומנם ביגוד מינימלי אמנם יש אבל חוץ מזה אין... ודבר זה נודע לי, אך ההינו צריכים לתמוך בבחור בצורה מכובדת שירגש נעים, בפועל הוחלט לגשת אליו ולומר לו שיש מישהו אחד שנותן ביגוד כמו חולצה, חליפה, עניבה למי שכותב חבורה וכמובן הבחור הזה כתב והוא קיבל בצורה הכי מכובדת שיש ובהרגשה טובה ביותר

10. זה ממש מרתק מה שאתה אומר אך מי בפועל מקבל את כל ההכרעות מי יקבל ומי לא?

כפי שאמרנו את הקו הכללי והקריטריונים קיבלנו ממורינו רה"י שליט"א, אך במקרים הקשים שצריך הכרעה נוספת אנו פונים למורינו רה"י שליט"א.

יישר כח על השיחה, ועל כל מה שאתם עושים במהלך כל השנה...

בשלהי אדר התש"פ פרצה מגיפת הקורונה לארצנו ובתוכ"ד לנגיף הקוביד 19 הופיעה תופעת מכחישי הקורונה. כמעט שנה לאח"כ שהגיעו החיסונים מתוצרת "פייזר" לארצנו הופיעה [תעוד קודם לכן] תופעת "מתנגדי החיסונים" [שבבים, 5G, וכל כיוצ"ב] ולמתבונן היה נראה שהם ב' קבוצות שונות של בנ"א האחת ישבה וחקרה ויצאה לה שהאמת שהקורונה לא מסוכנת והשנייה ישבה וחקרה וכו' ויצאה יחס במכחישי קורונה שהם גם מתנגדי חיסונים היה אמור להיות כשיעורם הכללי באוכלוסיה [ולדוג' אם 10% מכחישי קורונה ואם 10% מתנגדי חיסונים יש רק 1% שהוא גם מכחישי קורונה וגם מתנגדי חיסונים].

אולם המציאות מלמדתנו שמשעה שהחלו מתנגדי החיסונים כל מכחישי הקורונה נעלמו ונהיו מתנגדי חיסונים ולא שהם ב' קבוצות, אלא היא אותה גברת בשינוי אדרת, שקבוצה זו "חסידי קונספרציות" וממילא הם נאחזים בכל קונספרציה שיוצאת.

וכשנחקר מה גורם לאנשים שפויים להיות חסידי קונספרציות נוכל לראות דוג' מעולי תימן שעלו לארץ ונעשו להם עוולות גדולות שגרמו להם לאבד את האמון בממסד, ומאז ועד עתה כל תאורית קונספרציה שעולה הרי הם חסידיה הגדולים, ורבין לא נרצח, בן לאדן לא נצט' את מגדלי התאומים, שום אדם לא נחת על רחל, וקנדי וערפאת חיים בטוב ובנעימים על אי דח בקוטב האנטרקטי, [ויעוין ערך אמנון יצחק]

והנראה שמעצם התנגדותם לממסד נשענים המה בכל מסגרת קנה רצוף נגד הממסד וע"כ מאמינים המה בכל תאורית קונספרציה שיתרץ להם מדוע הם נגד הממסד

והיוצא שכל הצ'אלמרים אינם נגד הקורונה אלא התנגדותם לממסד ילדה התנגדות לקורונה [ואמת הוא שכל הרבנים החתומים נגד הקורונה חתומים נגד הרכבת, וקברים בגילה וכו']

ר' ישראל [קדוש ישראל איגרת י"ז] כתב ח"ל ויסוד לימודו במוסר יהיה לו העיקר, שיקנה לו ידיעה בתהלכותיה" והעיקר בדבריו שעצם ידיעת והכרת כוחות הנפש הם הם היוצרים לאדם כלים כיצד לתקנם.

במה דברים אמורים השנה נפל דבר עוד קודם לפתיחת הת"ת כבר נפתח "אגף האופחציה" אשר הוא אוסף של חברת אנשים שמטבעם הם נגד הממסד במקום שהם לא חלק מן הממסד.

ומעתה כדי לתרץ לעצמם מוכרחים הם להישען בכל משענת קנה רצוף ולייצר ולחדש בעיות וטענות על הת"ת ולא משום שבדקו שזה בעיה אלא מוכרחים הם לטעון על בעיות. למעשה לאורך כל ההיסטוריה החרדים ידעו להיות אופחציה לוחמת, ומצת פחות להיות קואלציה מתפקדת והוא שהכי קל לציבור בקורתי להיות אופחציה וסתם לצעוק החדוש הוא שהם קואלציה שיודעים גם לעבוד.

אתם חברי הברשקובציה אין זה חוכמה להישאר באופחציה החתנים שלנו קוראים לכם בואו ותשפיעו מתוך הקואלציה ותשאלו את עבאם כמה אפשר לשנות מתוך הקואלציה

"כי השנה כולנו

קואלציה"

בס"ד

יום חמישי י"ח אלול, **ימי הרחמים והסליחות**, תשפ"א.

בית החולים איכילוב. שעת לילה מאוחרת. אנחנו מחפשים את 'בנין סורצקי', עולים במעלית לקומה 5 פונים שמאלה לכיוון חדר 67. בכניסה מחכה לנו ר' יואל הי"ו בנו של רבינו, "הרב באמצע לאכול" הוא לוחש לנו. אנו ממתנינים.

אלול תשפ"א. רופא
חולי עמו ישראל

לאחר כמה רגעים מותחי עצבים, "גרשי" קורא לנו להכנס פנימה. בפתח, עומדת הרבנית תליט"א, ומקדמת את פנינו בחום. היא ה"אשה גדולה" העומדת אחרי הפרגוד, דואגת ומתמסרת ללא לאות. אי אפשר שלא להביע את התפעלותינו, תודתינו והערכתנו.

"ברוכים הבאים. ברוכים הבאים" נשנק קולו של רבינו.

היה זה מעמד "לחיים", לרגל הוצאת ה"עצי פרי".

קשה היה לראותו. רבינו ראש הישיבה, ששלשה חודשים קודם לכן - בחג מתן תורה - כולנו שמענו את קולו נישא ברחבי החדר אוכל, כעת מוטל בבית החולים מחובר למכונת הנשמה. בקושי מצליח לדבר.

✂ ✂ ✂

מי לא התפלל. מי לא התחנן. מי לא קיבל על עצמו להתחזק בכל ענין שהוא לרפואת רבינו רה"י. וברוך ה', הוא יצא מבית החולים.

כולנו זוכרים את אותו יום שרבינו הגיע אלינו - לישיבה. את השיעורים שהוא מסר בכוחות נפש עילאיים. הוא מתאמץ מאד בשבילנו. הוא עושה הכל עבורינו.

✂ ✂ ✂

יום רביעי כ"ב אדר א' תשפ"ב.

רבינו הובהל לבית החולים. המצב לא פשוט, ישנו דימום שלא מפסיק. המוגלובין נמוך מאד. הסיטורציה נמוכה. הוא, ויותר מדוייק - אנחנו, זקוקים לרחמי שמים מרובים. שיחת הטלפון שקיבלנו ביום ששי, ובה מדבר "ר' אריה לוי" ומבקש באופן אישי מכל אחד לקבל שבת מוקדם יותר מהרגיל, וללמוד ביתר שאת לרפואת רבינו שליט"א. מוצאי שב"ק ויקהל - שקלים.

נחרדנו. כולנו חיכינו לבשורות טובות, אבל - - - בעיצומו של יום, בשעת רעוא דרעוין הראשיב'ה איבד את ההכרה.

הרופאים הרימו ידיים! **ואנחנו** הרמנו את קולינו.

הרופאים קראו לבני המשפחה להתאסף! **ואנחנו** התאספנו לעצרות תפילה בכל רחבי הארץ.

כולנו קרענו שערי שמים, זעקנו. וב"ה נענינו. בשעת ליל מאוחרת, קיבלנו הארה משמים ש"הקב"ה שומע תפילת עמך ישראל ברחמים". הראשיב'ה התעורר, לאורך ימים טובים, ושנות חיים.

✂ ✂ ✂

יום חמישי א' דר"ח אדר השני.

בית הרפואה "מעיני הישועה". עלינו לקומה הרביעית, נכנסנו למחלקה הפנימית. צעדנו בשקט, בחשאי. משתדלים לא לבלוט ולא לעורר תשומת לב. בכל אופן הגענו מחוץ לשעות הביקור.

הרבנית תליט"א - אשת רבינו רה"י - קידמה את פנינו בהתלהבות. ראש הישיבה ר' אריה לוי והגאון ר' דב לב, שליט"א, נכנסו פנימה.

הראשיב'ה שקוע בלימוד עם בנו אהובו שיחי'. מחזה מפעים.

✂ ✂ ✂

כל אחד מבין שזה מה שעוזר. רק זה מה שעוזר. המילים לא חתוכות. הן ברורות, מאירות. אך שיעול חנוק קוטע אותן.

הקב"ה מצפה לתפילותינו. מצפה לנו. שומע תפלת עמך ישראל ברחמים. בשפה המדוברת קוראים לזה "אטום". זו הפצצה החזקה ביותר. יש לנו הזדמנות להשריש בקרבנו "מי כה' אלקינו בכל קראינו אליו". נשמע קולו של ראש הישיבה ממיטת חוליו, בעצרת התפלה לרפואתו.

ראש הישיבה שליט"א.

כזה הוא רבינו

גם בתוך תחלואיו ומכאוביו, אינו מדבר על עצמו "רואים בחוש את כוחו של הקב"ה. רואים שאין תפלה

בכל רגע ורגע, מאומה, רק שבה ריקם".

באהבתו

אנו. כאב לבן.

אנו, המוני

האדיר

בקרבו,

בגופו הצנום -

ליבנו יוצא

מיטשטשט,

אבא! אנחנו

המיוחד הזה -

הגדולה קרבנו אל לבו העצום, ואנו האמנו כי קרובים בעוד הוא רחוק ונשגב, כמרחק השמש, מזרח ממערב. בניו היקרים, שחוליו עדיין מפלח את ליבנו, **שהחלל שהותיר בתשעת החודשים האחרונים עדיין פעור** כשאנו שומעים את קולו המיוסר, כשאנו מביטים אנו חשים טלטלה עזה המזעזעת את כל גופנו. מגעגעוע ועינינו מתמלאות דמעות. הראיה והרגשות המציפים ממלטים בכי נשבר!

זועקים בידיים מונפות, כמו רוצים לאחוז עוד באיש

שבעז"ה יחזור אלינו בקרוב. כבתחילה.

רבינו! אנחנו אסירי תודה על הזכות שהתגלגלה לידינו לשמוע ממך שיעורים, לחסות בצל כנפיק. לחזות בזיו פניו. אנו מלאי אושר על כך שזכינו לשמוע עשרות שיעורים נפלאים, לקבל את ההשקפה הנכונה והבהירה המושתתת על מסורת ענקי הרוח של הדורות הקודמים. לחיות בצילו של יהודי ענק כמוך. מחכים לימים האלו שיחזרו. בקרוב.

רבינו! אנחנו מאד כואבים, אבל לא מבולבלים.

גם לעת כזאת, לרגע לא איבדנו את המצפן ואת הדרך.

"אני מבקש מכל מי שיכול, להתחזק בחצי שעה הראשונה של הסדר, ללמוד ברציפות ללא דברים בטלים. וכן לא לדבר בשעות התפילות, מתחילה ועד סוף. אלו דברים שיכולים להוסיף הרבה סייעתא דשמיא".

מי יכול לעמוד מנגד? מי מסוגל שלא להתחייב? כולנו יכולים לעמוד בזה. כולנו מחוייבים לזה. הכרת הטוב.

✂ ✂ ✂

לסיום - - -

יום שני ד' אדר השני.

"הראשיב'ה עושה סיום". האמת, לא חלמתי. רק לפני כחודש עשה רבינו סיום על "בבא קמא" בביתו. ר' שלום

חיים צבי יודא מחייב את כולם.

רבינו יושב באפיסת כוחות על מיטת בית החולים.

"כשם שעזרתני לסיים מסכת מגילה, כך תעזורני..." עין לא נותרה יבשה כשיצאו מילים אלו מפי רבינו שליט"א.

המעמד היה מרגש מאד. קשה לתארו במילים.

העמל העצום, השקידה הבלתי פוסקת, אבירות המידות, הענווה והצניעות. ספר

תורה חי בינינו, ואנחנו כפעטוטים שוטים רק אל פעמוניו הבטנו.

אף פעם לא מאוחר. לעולם לא!

"ויהי רצון, שיקויים בנו "עד הנה עזרונו רחמיק, ולא עזבונו חסדיך,

ואל תטשנו ה' אלקינו לנצח". ותמיד נראה את ישועת ה' בעינינו".

סיים הראשיב'ה את דבריו.

אחת עשרה הנקודות

קבלוה מאהבה תש"פ

1. לאחר חודשים של נסיונות היצר לדחוק את לומדי התורה בהבאתו את נגיף הקורונה, בשכ"ש נפתחו קפסולות כולל בתי מדרשות קטנים. אבל השטייגען עדיין לא דומה לביהמ"ד העתיק, שקירותיו ספוגים בתורה. השבועיים של טלטלות הקפסולות מגיעים לסיומם, ובלב כל אחד מחובשי ספסלי הישיבה מגיעה התרגשות של מתן תורה מחדשו מכל קפסולה יוצאים בחורים בבגדי חג, סה"ת בידי הגבאים, ומכל כיון בקמפוס נשמע קול שירת "זה היום שד' עשה..." "תהא השעה הזאת...", "צהלי ורוני..." וכו'. כולם מרוגשים, ובביהמ"ד פורצת השירה, ולאחר תקופה שלא פגשו הרבנים את התלמידים, עיני הרה"י לא חסכו דמע, והתלמידים זכו למתן תורה מאהבה. שבת בבית ד'...

בית נאמן

2. כבית נאמן לכל תלמידיו, ביקש מורינו הגרש"צ שליט"א לכנס את כל התלמידים, לכבד ולהתפאר בבית הגדול שזכו להקים. במוצ"ש התכנסו בחד"א כלל הבוגרים, לכנס לכבוד יארצייט מורינו ר' יששכר זיע"א. בפני רבני הישיבה היה ניכר את אהבתם לכל תלמיד ותלמיד. במהלך הכנס זכו לסיום השי"ס ע"י מורינו המשגיח שליט"א, שנלמד ע"י כלל תלמידי הישיבה. ובמשא המרכזי ע"י מורינו ראשי הישיבה שליט"א,

ובהשתתפות ראש ישיבת פוניבז' הגר"פ ברמן שליט"א. למחרת זכו תושבי נתיבות להילולת מרן רה"י זיע"א שהתקיימה בגן הפקאן בהשתתפות רבני הישיבה, הרב יצחק, ר' יקותיאל אבוחצירא והרב החיד"א אברג"ל. ובמקום נמכרה טליתו של הרה"י זיע"א בסך 5,000 ₪. וכן הרבה פרטים, כאשר הכסף הלך לטובת הישיבה הקדושה.

ועתה תכתבו לכם

בהלווייתו של הרב ברוך חורי פתח הרב משה פרץ וסיפר על הקשר בן הרב למרן ר' יששכר והבטיח על תרומת ס"ת לישיבת הנגב, לאחר כשנה החלו בישיבת הנגב בפיתוח הקמפוס שכל גם החלפת פרוכת לארון קודש ובערב שבועות תשע"ז זכינו להכניס ס"ת מהודר ברוב שמחה והדר. מעמד כתיבת האותיות התקיים בבית רה"י זיע"א ובמעמד זכו לכתובת אות כל רבני הקהילות, המוסדות, ורב העיר, נכבדי העיר ורבני העמותה לשעבר, צהלה העיירה נתיבות - לאחר הרבה שנים שלא היה כזה אירוע, המוני ילדים בלפידים בתזמורת וריקודים לכבוד סה"ת וחג מתן תורתנו, השמחה התקיימה בהשתתפות ר' אביעזר פילץ שליט"א והרב מאיר מזוז שליט"א. לאחר כשנתיים באחד מימי החנוכה זכה אותו התורם ובהשתתפות עם הרב ר"ך מפ"ת חידשו ותקנו את סה"ת הישנים ופארום במעילים וכתרים חדשים.

כי זהו כבוד התורה

כה אמר... תשע"ה

ויהי בימי קום הישיבה, ויחתום מורינו ורבינו הגרש"צ פרוכטר שליט"א עם פקידי עמותת הנגב על הסכם שהם לוקחים על עצמם את עול מחיית הבחורים, ע"מ שיוכלו ללמוד, וכמו כן שיוכל למסור שיעורים. ויהי היום, התחיל חשב העמותה לחשוב כיצד אפשר לילך ולקצץ מפרנסת הבחורים אין יותר אוכל בחד"א, בשעת היום לא צריך את טישו וכדו'. אט אט הלכו ואזלו צרכי הבחורים, ומורינו יצא להגן על מחיית הבחורים ופרנסת הרבנים. וכאשר בא היום שכלו כל הקיצים, ושונאיך ומחריביך ממך יצאו, וברצונם לבטל את מקום התורה - ישיבת שכ"ש, הספקת האוכל, הופסקה שלטר החשמל ירד, וברז המים נסגר. אך בישיבת הנגב לא תמוש התורה לעולם!! יוצאים למאבק על קיום התורה, ולא חוסכים פרוטה מעו"ד. מארגנים עצרת תפילה ותמיכה ברחבת בית יצחק, בזמן שאנשי העמותה מבקשים מהורי התלמידים לא לשלוח יותר את בניהם לישיבה. עצרת תפילה פה, בית המשפט שם, וכמו תמיד, המשטרה לא מוותרת על פרובוקציה ואלימות! ובהיכל הישיבה, קול התורה נשמע! עד שהבינו אנשי העמותה שיש אבא למעלה מורינו הרה"י זיע"א, שקרע לפני כסא הכבוד שלא תמוש התורה מהיכל ביתו. והנה

3

4

נחתם הסכם עם אנשי העמותה, ואט אט הם מתחילים לעזוב את מקום עבודתם, והיום ישיבת שכ"ש ועמותת הנגב היא היינו הך. "עוצו עצה" אך "ותפרו"

"מול ארון הקודש באימה" תשע"ח

הס קטגור וקח סניגור" המנגינה רועמת. וביהמ"ד גדוש במתפללים. לפתע פתאום הדלת נפתחה, ונכנסים השניים לבושים שחורים וחשופי זרועות. אחד נעצר בכניסה לבהמ"ד, והשני מאיץ פניו אל עבר הספסל הקדמי ליד החזן, מרים את תיקו מהגב, ורעש זכוכיות נשמעים ברקע. את ידו השמאלית מניח על אקדחו החגור, ומתחיל בכל גופו תנועה כלפי מטה. לרגע היה נדמה למתפללים הסמוכים, שהנה האדם מתכונן לטבח עם המוני בעיצומו של היום הקדוש. תחילה תכנן אחד המתפללים לתפוס את זרועותיו, אולם אדם שזהותו מראה על אחד מעולי ברית המועצות, לא קל לתפוס... ללא זמן למחשבה, התחיל האברך ל.ג. לרוץ לכיון חוץ. מכיפורים נעשה פורים... סטנדרים עפים ע"ג ספסלים, ההמונים דוחקים החוצה, החלונות נפרצים לקופצים, ובעזה"נ מתחיל צרחות הילדים... בתוך זמן קצר כבר באזור אנשי מד"א, משטרה, שב"כ... כשקלטו הבורחים שלא היה בכוונתם לעשות כלום, קראו חזרה לציבור שאין דבר פחד באזור. וכמובן שאחר אירוע כמו זה לא חסכו עין ולב את צעקת הי"ג מידות. ולאחר התפילה כשנשאל מורינו הגר"ד לב, מדוע לא זז ממקומו? ענה ואמר "שמעתי רעש, הסתובבתי, וראיתי לב טוב של יהודי בתפילת היום הקדוש" (הרב לב - כבר אמרנו?) ואכן התברר בהמשך, שהיה מבוגרי המתיבתא לעולי צ'רנוביל.

5.

ושם אישה גדולה

בשעת צהריים מוקדמת נתבשרו בחורי ישיבת הנגב - שכ"ש, בבשורה הרעה על פטירת האמא הגדולה הרבנית יהודית מאיר ע"ה אשת מרן הרה"י זיע"א. לאחר שעוד בחורי שכר שכיר זכו להכירה שהגיעה כל יום למשרדי הישיבה ע"מ לדאוג לעוד ענין שנצרך לכלל בחורי ובוגרי הישיבה. בהלוויה פתח רה"י הגר"א לוי שליט"א בדברי הספד "ושם אשה גדולה", ובדמעות נשנקות הספיד הגרא"ד לב שליט"א את האמא שדאגה לכל פרט הכי קטן, ושעשתה את ביתה לבית לכל בחור ובוגר. בתום מסע ההלוויה, נפתח בישיבת שכ"ש כולל "היכל יהודית" ואירגון עזרה "חסדי יהודית" ע"ש הרבנית. שתהא מליצת יושר...

6.

השיעור כללי של הרה"י

7. חודש אלול בפתח. מודיעים על 'שיעור פתיחה', אך לא נשמע על מורינו רה"י הגרצ"י שישתתף בדרשה. הבחורים מבינים שדברים משתנים והקב"ה מנהל את עולמו, ולא ע"פ ציפיותינו המקובלות. מתחילים בתפילות, התחזקות בלימוד, וכולם יודעים שהשנה ר"ה ויוה"כ לא יראו כבשנים עברו, חסר לכולם השיעור כללי וברכת "לשנה טובה" ובשמחת תורה מרגישים כל הזמן את האווירה השונה, סדרי העליות משתנות, החיוך של הרה"י חסר, ובמהלך פתיחת הארון באמצע ההקפות קורעים שערי שמים "אבינו מלכנו קרע שערי שמים..."

זמן חורף מתחיל, ובי"ה שומעים שעוד קצת מאמץ בתפילה ותחנונים, ונזכה שוב לראות את רה"י ליד ארון הקודש, בעוד שיעור כללי מתוק מדבש. ובתאריך ז' בכסליו פר' ויצא, בברכת ובשירת ימים לימי מלך תוסיף, ושנות חיים - תוסיף לוי'. כל רבני הישיבה מתקבצים בהיכל הישיבה. האווירה חגיגית. בשעה 6:20 נפתח השיעור כללי על פתיחת סוגיא בדף ט.. כל הבחורים מצפים, והשיעור כללי נערך בעריבות ובמתיקות כשעה וחצי, עם דברי מוסר בענין עבודת התפילה. ולאחר מכן התאספו בני שיעור א' (שלו רובם) זאת הפעם הראשונה שזוכים לחזות בפניו לועד מרומם.

והן לא ימאס ק-ל כביר תפילת רביים!!!

כי אכפת לנו...

8. ב"ה זכתה ישיבת שכי"ש להקים קרן ע"ש מרן רה"י ר"י ששכר מאיר זיע"א, המסייע לחתנים-בתמיכה כספית תלויים, מכירות זולות, הנחות בת"ת הנגב, ומתמקדת בענין העזרה לבחורים שנצרכים לכך.

ובהפתעה גדולה, פתחה ישיבת שכי"ש את ת"ת תשפ"ב. התרגשות גדולה בקרב כלל הבחורים והחתנים על עתיד מבורך יותר.

אכפת לנו כי זה אנחנו.

למען לא נחדל...

9. השנה היא השביעית להקמת הישיבה, ולאחר גלגולים ומסירות נפש של הרב פרוכטר באו מים עד נפש! שמועות בישיבה מדווחות על חובות של יותר ממליון וחצי שקל! והרב פרוכטר רוצה לעשות הכל שלא יחדל דבר מה מצרכי הבחורים! המושג מצי"ג מתחיל להריח בעולם, ובהנהלת הישיבה מחליטים שישיבת שכי"ש תהיה הישיבה הראשונה בעולם הישיבות

לעשות מציינג. קבעו תאריך. אבל אחת החברות סגרה גם עם ישיבה גדולה ממרכז הארץ על אותו יום וברגע האחרון מקדימים ביומיים. ומיד יוצאים בזעקת "אנו בניך". אנא, שמרו על גחלתו של אבינו רה"י זיע"א! כל רבני הקהילות והאזור נרתמים למערכה, כולם שוקדים לעזור לישיבה בסך ארבע מליון. כל ילדי האזור מגיעים לחד"א לעשות טלפונים. ובי"ה ברגעים האחרונים זכינו, לפני שכ"ש משתנים. ולאחר שהמעין מתגבר, השפע פרץ בכל תחומי הישיבה. החל מרכבים למזכירים מנתיבות, ועד שלוח בארוחת בוקר. וכשהזמן אזל כך הכסף אחריו, והנה בחודש טבת תשפ"א, בשכ"ש יוצאים לקמפיין שלא ייבש המעיין.

תנו כבוד לתורה

בעשר שנות קיומה של ישיבת שכר שכיר, הישיבה זכתה להתכבד בביקורם של גדולים ורבנים מכל גווני הקהילות, כשבראשם ראשי הישיבות שבאו להספיד ולשאת דברי זיכרון למרן ראש הישיבה רבי יששכר מאיר זללה"ה, הגאונים: רבי אביעזר פילץ, רבי יעקב פרידמן, רבי ברוך מרדכי אזרחי, רבי דוד כהן, רבי דב יפה, תלמיד ישיבת הנגב רבי יצחק יוסף, רבי מאיר מאאזו, רבי שרגא שטינמן, רבי דן סגל, רבי שאול דולינגר, רבי ירחמיאל אונגרישר, רבי בנימין פינקל שליט"א.

בצור ירום

כישיבת אם באדמת הנגב, הגיעו ללמוד בישיבת הנגב תלמידים מכל רחבי הדרום, ובראשם רבי יורם מיכאל אברג'יל זצ"ל שאחריו הכניס גם את בנו הגדולים הרב החיד"א והרב ישראל ללמוד ולגדול במקום שלמד, וכולם מחשיבים עצמם כתלמידי רבי יששכר זיע"א. כנתינת כבוד והכרת הטוב לישיבת הנגב, נרתמים עד היום הרבנים הגדולים לבית אברג'יל לימינה של הישיבה. כשיצאה ישיבת שכ"ש במגבית המציינג המפורסמת נרתם הרב ישראל בכל מאמץ ואפשרות כדי לעזור ולסייע, וכאות הוקרה הישיבה זוכה ליקר את שמחת נישואי צאצאיו כשלשמחת החתונה משתתפים כאורחי כבוד ראשי הישיבה, המביאים עימם לשמחה שי מהודר ומעוצב בשמם של כלל תלמידי הישיבה. בליג בעומר האחרון הוזמן הרב לישיבה וכובד להדליק את המדורה הגדולה שהוכנה עבורו, ולפני כחודש בשמחת נישואי בת הרב ישראל הרבנית הדגולה מרת אורה שתחי', הישיבה אף הגדילה לעשות כשכיבדה את הרב וערכה סעודת שבע ברכות מפוארת בשעת הצהריים עם ריקודים וכלי שיר והמון שמחה.

10

11

על דעת מרן ורבנן הגה"צ ראשי הישיבה הגאונים הגדולים ושרי התורה שליט"א
הרצים יצאו דחופים בדבר המלך והד(ע)ת ניתנה

דעת תורה

הנה פועל בישיבתנו הקדושה ארגון חסד אשר נותן את כולו למען יוכלו התלמידים לעמוד בדברי
תורתנו הקדושה ברחבות הדעת וללא טרדות מיותרות של חוסר בפרטי לבוש וטיפולים וצרכים
של עמך בית ישראל אשר מרובים הם. ובתמיכה ועזרה עבור החתנים החשובים דישיבתנו
הקדושה ישיבת "הגב" שכר שכיר המעטרה בכל הנצרך להם כדי שיכלו לבנות ביתם בכבוד
ותפארת כנאה ויאה לבני התורה עמליה בקדושה וטהרה וכל זה נעשה בסודיות מופלאה אשר
קוראים בלע"ז "דיסקרטיות מלאה" וברגישות מוחלטת כנצרך לענין גדול וחשוב זה.

והנה על כל זה עומדים הבחורים החשובים שלוחי דרבנן ושלוחי רחמנא הבה"ח אברהם גולדנפלד
ה"ו. ועמו הבה"ח יצחק ירחמיאל פישל ה"ו, ה' ישרם שכרם משמיים מידי הגדולה והרחבה

וכדי להמשיך את מפעל גדול זה צריכים הם לעזרת בני הישיבה

והנה מתקנה דקדמת דנא יסרו רבותינו הגאונים מצוקי ארץ נ"ע זקוקל"ה שהיו אוספים בימים
הקדושים דחודש אדר ובימי הפורים הקדושים שעל ימים אילו נאמר שיש להרבות במצוות של בין
אדם לחברו כדכתיב "ומשלוח מנות איש לרעהו ומתנות לאביונים

וגם בישיבתנו הקדושה הנהיגו מנהג קדוש זה

ע"ד רבותינו שליט"א וזצ"ל מרן רה"ר ר' יששכר מאיר זצוק"ל ומרן ראשי הישיבה מרן ר' יעקב יהודה ליב
אריה לעוו שליט"א ומרן ר' שלום חיים צבי יהודה בן פסיא גרשונוביץ לרפ"ש בתושח", ומרן שר התורה
צדיק האמת ר' דב אהרן לב שליט"א

שיאספו כולם צעירי הצאן בני השיעורים חברי הוועדים, זקני הקיבוץ

וציבור האלמטער'ס. אנשי המחלקה העליונה כולם כאיש אחד

וע"כ חובה קדושה על כל אחד ואחד לפעול בכל כוחו למען מטרה קדושה זו

ואין שום הוראת היתר להשתמט מחוב זה כלל ועיקר

ובפרט בימים המתקנים ע"י רבותינו הגה"צ ראשי ישיבתנו שרי התורה שליט"א

והם מוצש"ק זכור וליל תענית אסתר ובימי הפורים הקדושים

וכבר נודע בשערים דעתם הברורה שאין שום תירוץ שבכוחו לפטור, וכולם דברי אבל וסרק, ואין בהם ממש
ומקורם אצל אנשים שרוצים לפרוק מעליהם עול אחזקת תורה ומצוות צדקה ח"ו בר מין, משום שידוע שהכל הולך להחזקת
בחורי הישיבה בפירטי לבוש וטיפולים הנצרכים

וכמה שיאספו יותר, יהיה יותר אפשרות לעזור ולתמוך פשוטו כמשמעו.

ואל הזוכים להיות חלק בדבר גדול זה אליהם לדעת שהם זוכים במצוות ואהבת לרעך כמוך ומבשרך על תתעלם שזה הוא גם
כלפי עצמך, וגם כלפי חברך וזה בגדר ענין עידך קודמים וחי אחיך עמך והקורב קרוב קודם, ואחזקת תורה בהידור הגדול ביותר,
ואך אם זה נמול בביזיונות ובשאר קשיים יש לזכור שלפום צערה אגרה.

ולשומעים יונעם בעוה"ז ובעוה"ב

ואל מלא רחמים יעזור שלא נזדקק לא לזה ולא לעם אחר ויהיה פרנסתינו מידי המלא הפתוחה
והקדושה והרחבה בשפע וברוח אמן וכן יהי רצון

נאם

ראב"ת ירחמיאל פישל

גאב"ת שלמה זלמן קאהלמאטן